

Kétségtelen, hogy az embernek az életjelenségei fenntartásához ennie és innia kell, szüksége van táplálékra. Étel nélkül akár hetekig is élünk, ám a folyadék hiánya sokkal hamarabb súlyos gondot okozhat. Ezért aztán itt, a „jóléti” Magyarországon a nagytöbbségünk igyekszik bebiztosítani magát és tartalékot is képezni magának, hogy se ételből, se italból ne legyen hiányunk. Tény, hogy a helyes táplálkozás alapvetően fontos az egészséges élethez, ezért az étkezések gyakorlatilag központi szervezőelemévé váltak az életünknek: ezek adják a napi ritmust, hozzájuk igazítjuk a munkánkat, az ünnepeinket, a találkozásainkat, gyakorlatilag mindent. Nem esünk-e olykor át a ló túloldalára?

Nagyon kedvelt kép az evangéliumban a testi táplálék és táplálkozás átvitt, lelki értelemben történő használata: „Ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok az ő véré, nem lesz élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon.” Tudunk-e a testi táplálkozáshoz hasonlóan figyelni lelki szükségleteinkre? Tudjuk-e a lelki táplálkozást is életünk központjává tenni?

Hisszük Urunk, hogy ha igazán befelé figyelünk, akkor Rád figyelünk és inni tudjuk a szavaidat, és így nemcsak a magunk, de akár mások szükségleteit is gondozni tudjuk. Segíts, hogy legyen szemünk azokra, akik hiányt szenvednek akár testi, akár lelki szükségleteikben, és meglássuk, hogy mivel segíthetjük őket igazán.

Pálinkás Tamás és Júlia, Budapest